

fordyrede dansk Forbrug — og at dette var Tilfældet skulde jo være Begrundelsen for, at man overhovedet krævede en Særskat af denne Skibsfart —, men man maatte altid huske paa, at hver Gang et dansk Skib gik f. Eks. fra Nordamerika til Sydamerika, maatte der substitueres et norsk eller svensk Skib, som gik fra fremmed Havn til dansk Havn. Dette er ikke saadan uden videre rigtigt, thi hvis Danmark ikke havde den Handelsflaade, det nu en Gang har, vilde det alligevel være nødsaget til at fragte det norske eller svenske Skib. Der er Lande som f. Eks. Amerika lige op til den nyeste Tid, der har været i den Situation at have en forholdsvis ringe Handelsflaade, og hvad enten disse Lande lader denne ringe Handelsflaade gaa i Fart mellem udenrigske Havne eller lader den besørge Farten mellem hjemlige og udenrigske Havne, forslaaer den ikke paa et givet Tidspunkt, der er ikke hjemlige Skibe at remplaceere med andre. Med andre Ord, det er en Fordel for Danmark at have denne Handelsflaade, og det har været en af Manglerne ved Amerikas Økonomi ikke at have en saadan. Det er det, man ikke maa forglemme, at det er en Styrkelse for Landet, at dets Handelsflaade indsejler disse Indtægter, der bogstavelig talt kommer ind umiddelbart ude fra, de bedste Penge, tør jeg nok sige, der tjenes ind til Landet, fordi der ikke er nogen som helst Omkostninger derved fra dansk Side, Penge, som har været til stor Velsignelse for Landet, fordi de, som jeg har omtalt før, har sat det i Stand til i saa høj Grad, som Tilfældet er, at forbedre sin Betalingsbalance.

Den højtærede Indenrigsminister fremhævede Gang paa Gang, at nu tjente Skibsfarten saa urimelig meget, Fragten steg og steg, man sejlede i en Flod af Guld, og disse Fragter voksede saaledes, at de blev utilstedelige. Jeg maa sige, det er en Betragtningmaade, der for mig staaer som ganske absurd. Der er ingen Indtægt, der for mig er høj nok til fra et Lands synspunkt, fra et Samfundsynspunkt at staa som utilstedelig. Er det ikke saaledes, at jo mere Landets Borgere tjener, des rigere bliver Samfundet? De Mennesker bruger jo ikke selv Fortjenesten — som Rockefeller sagde, at hvad han kunde spise og drikke op, var højest begrænset. Ganske vist havde Rockefeller en daarlig Mave og kunde ikke tillade sig mange Nydelser, men de Penge, han har samlet sig sammen i sit lange Liv, og det drejer sig om Millioner og atter Millioner, har sat nyt

amerikansk Erhvervsliv i Gang, saa Tusinder og atter Tusinder af Mennesker har haft deres Brød derved. Det synes stadig at forglemmes, at Pengene her kommer udefra. Den Smule Champagne, som Gullaschbaronerne drikker, maa være dem vel undt i Sammenligning med, at de tilfører Landet Fortjeneste og bruger de fortjente Penge her i Landet paa forskellig Maade, blandt andet ogsaa til at betale Skatter og høje Skatter, og jo mere de har, desto større Skat betaler de, og nu betaler de oven i Købet Krigsskat.

Der er altsaa slet ikke Tale om, at man vil befri Skibsfarten for at betale et passende Bidrag af sine Indtægter. Man kunde maaske fra konservativ Side endog gaa med til en Revision af Krigsskatten, saa at der betales endnu mere, end der nu betales, for de øverste Satsers Vedkommende, betales progressivt. Hvad man fra vor Side er imod og ikke kan forstaa Begrundelsen af, er, at der her skulde være Ret til at kræve en Særskat. Og her vender jeg mig da naturligt til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem bebrejdede det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) og mig, at vi helt havde overhørt eller ikke var gaaet ind paa hans Motivering af en Særskat, nemlig den, sagde han, for kortelig at gentage, hvad han tidligere havde sagt, at alle de andre Erhverv havde nu haft saa mange Byrder og var blevet behandlet saa saare slet, hvorfor skulde saa Skibsfarten have det bedre? Det er den gamle Historie om Manden, som gratulerede Vennen, der var blevet gift, og sagde: Hvorfor skulde Du have det bedre? Det er en højst besynderlig Anskuelse, at fordi en Mængde Erhverv er blevet behandlet temmelig slet og i Grunden lidt uretfærdigt, skal man sige: Herregud, lad saa ogsaa Skibsfarten blive behandlet saaledes! Hvorfor skulde Skibsfarten slippe? Det er altsaa i Virkeligheden et „commune naufragium dulce“, men dette er dog ikke noget Udgangspunkt for Lovgivning.

Hvorfor skulde Skibsfarten slippe? Hvorfor skulde Skibsfarten have det bedre end andre Erhverv? Jeg vil gerne tage det Spørgsmaal op. Hvorfor skulde den have det lidt bedre end de øvrige Erhverv? Jo, fordi Skibsfarten ofte og længe ad Gangen har haft det haardt, fordi den lige saa tidt — og ofte meget længe — har haft daarlige Konjunkturperioder, hvor den sejlede med Tab, som den nu har det modsatte. Og i saa Henseende vil jeg bede det ærede Medlem se hen til Norge, thi der tager man Konsekvensen til den modsatte Side af, hvad